

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ υπ' αριθμ. 76/2016
ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Ε' Τμήματος
Συνεδρίαση της 29ης Μαρτίου 2016**

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Μεταξία Ανδροβιτσανέα, Αντιπρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Μέλη: Κωνσταντίνος Γεωργάκης, Βασιλική Πανταζή, Ελένη Σβολοπούλου, Δημήτριος Μακαρονίδης, Σταύρος Σπυρόπουλος και Βασίλειος Καραγεώργος, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητής: Βασίλειος Καραγεώργος, Νομικός Σύμβουλος

Αριθμός Ερωτήματος: Το υπ' αριθμ. πρωτ. ΔΙΔΑΔ/Φ.20.22/887/2625/30-12-2015 έγγραφο της Γενικής Διεύθυνσης Διοίκησης Ανθρωπίνου Δυναμικού _ Διεύθυνση Διαχείρισης Ανθρωπίνου Δυναμικού – Τμήμα Υπηρεσιακής Κατάστασης Ανθρώπινου Δυναμικού της Δημόσιας Διοίκησης του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης

Περίληψη ερωτήματος: Εάν στο όριο των 24 μηνών, που τίθεται με τις διατάξεις των άρθρων 5, 6 και 7 του π.δ. 164/2004 για τη σύναψη συμβάσεων ορισμένου χρόνου, συνυπολογίζονται και τα χρονικά διαστήματα απασχόλησης στο φορέα σε εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων κηρυχθεισών προσωρινά εκτελεστών και προσωρινών διαταγών που εκδόθηκαν με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η διάρκεια των οποίων προσδιορίζεται από την έκδοση σχετικής δικαστικής απόφασης

επί αιτήσεως αναίρεσης ή αναστολής εκτέλεσης που έχει ασκήσει ο φορέας κατά των αποφάσεων αυτών.

Επί του ανωτέρω ερωτήματος το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Ε' Τμήμα) γνωμοδότησε ως εξής:

Ιστορικό

Από το έγγραφο της ερωτώσας υπηρεσίας και τα στοιχεία του φακέλου που το συνοδεύουν προκύπτει το ακόλουθο πραγματικό.

1. Το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, νυν Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης σε ερώτημα που υπέβαλε ο Οργανισμός Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΕΛΓΑ) απάντησε με το υπ' αριθμόν ΔΙΠΙΔΔ/Β.18.20/711/48097-3-2007 έγγραφό του ότι ο χρόνος απασχόλησης συμβασιούχων ορισμένου χρόνου του ΕΛΓΑ μετά την πάροδο του χρόνου λήξης της σύμβασης σε εκτέλεση απόφασης ασφαλιστικών μέτρων προσμετράται στο όριο των είκοσι τεσσάρων μηνών για τη σύναψη συμβάσεων ορισμένου χρόνου. Επί του θέματος αυτού επανήλθε ο ΕΛΓΑ με το υπ' αριθμόν 923/28-1-2015 έγγραφό του θέτοντας υπόψη του Υπουργείου τα εξής: α) «Στον ΕΛΓΑ έχουν προσληφθεί άτομα με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου σε εφαρμογή εκτελεστών δικαστικών αποφάσεων που έχουν κρίνει για τους ενάγοντες αυτούς (πρώην συμβασιούχοι ορισμένου χρόνου στον ΕΛΓΑ) συνδέονται με τον ΕΛΓΑ με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου και ότι υποχρεούται ο ΕΛΓΑ να αποδέχεται τις υπηρεσίες τους με απειλή χρηματικής ποινής. Η διάρκεια των συμβάσεων έχει προσδιοριστεί είτε μέχρι την έκδοση απόφασης επί αιτήσεων αναστολής εκτέλεσης των ως άνω εκτελεστών δικαστικών αποφάσεων που έχει ασκήσει ο ΕΛΓΑ είτε, σε περίπτωση που έχει απορριφθεί η αίτηση αναστολής εκτέλεσης του ΕΛΓΑ, μέχρι την έκδοση απόφασης επί των αιτήσεων αναίρεσης που έχει ασκήσει ο Οργανισμός» β) «Ο ΕΛΓΑ έχει προχωρήσει σε προσλήψεις με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου σε εκτέλεση προσωρινών διαταγών με τη διαδικασία, ασφαλιστικών μέτρων, σύμφωνα με τις οποίες υποχρεούται να αποδέχεται προσωρινά τις υπηρεσίες των αιτούντων μέχρι την έκδοση αποφάσεων επί των αιτήσεων ασφαλιστικών μέτρων». Κατόπιν τούτων ο ΕΛΓΑ ερωτά το Υπουργείο εάν στο κώλυμα της 24μηνιας απασχόλησης συνυπολογίζονται οι συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου που συνήφθησαν σε εκτέλεση των ανωτέρω δικαστικών αποφάσεων και

προσωρινών διαταγών. Για την απάντηση στα ερωτήματα αυτά του ΕΛΓΑ ετέθη το ανωτέρω ερώτημα.

Νομοθετικό πλαίσιο

2. Στην παράγραφο 5 του άρθρου 95 του Συντάγματος ορίζονται τα εξής :

« Η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο, όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της διοίκησης».

3. Στο άρθρο 1 του ν. 3068/2002 ορίζονται τα ακόλουθα:

«Άρθρο 1

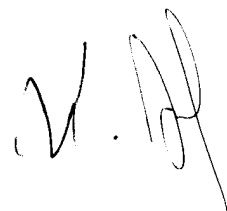
Το Δημόσιο, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται χωρίς καθυστέρηση προς τις δικαστικές αποφάσεις και να προβαίνουν σε όλες τις ενέργειες που επιβάλλονται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής και για την εκτέλεση των αποφάσεων. Δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου είναι όλες οι αποφάσεις των διοικητικών, πολιτικών, ποινικών και ειδικών δικαστηρίων που παράγουν υποχρέωση συμμόρφωσης ή είναι εκτελεστές κατά τις οικείες δικονομικές διατάξεις και τους όρους που κάθε απόφαση τάσσει.

Δεν είναι δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του παρόντος και δεν εκτελούνται οι εκτελεστοί τίτλοι που αναφέρονται στις περιπτώσεις των εδαφίων γ'-ζ' της παρ.2 του άρθρου 904 Κ.ΠΟΛ.Δ. πλην των κηρυχθεισών εκτελεστών αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων ...».

4. Στο άρθρο 904 του ΚΠολΔικ ορίζονται τα εξής:

«Άρθρο 904

1. Αναγκαστική εκτέλεση μπορεί να γίνει μόνο βάσει εκτελεστού τίτλου.
2. Εκτελεστοί τίτλοι είναι
 - α) οι τελεσίδικες αποφάσεις, καθώς και οι αποφάσεις κάθε ελληνικού δικαστηρίου που κηρύχθηκαν προσωρινά εκτελεστές,
 - β) οι διαιτητικές αποφάσεις,
 - γ) τα Πρακτικά ελληνικών δικαστηρίων που περιέχουν συμβιβασμό ή προσδιορισμό δικαστικών εξόδων,
 - δ) τα συμβολαιογραφικά έγγραφα,

ε) οι διαταγές πληρωμής που εκδίδουν έλληνες δικαστές, και απόδοσης της χρήσης μισθίου ακινήτου.

στ) οι αλλοδαποί τίτλοι που κηρύχθηκαν εκτελεστοί,

ζ) οι διαταγές και πράξεις που αναγνωρίζονται από το νόμο ως τίτλοι εκτελεστοί».

5. Στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ.1, 3 περιπτ. α,β, και δ, 4 παρ.1, 5, ,6 και 7παρ. 1 και 2 του π.δ. 164/2004, που εξεδόθη δυνάμει της νομοθετικής εξουσιοδότησης των άρθρων 3 και 4 του ν. 1338/1983, ορίζονται τα εξής:

«Άρθρο 1

Σκοπός

Σκοπός του παρόντος προεδρικού διατάγματος είναι η προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας, όσον αφορά στο προσωπικό του Δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, προς τις διατάξεις της Οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου, που έχει συναφθεί μεταξύ των διεπαγγελματικών οργανώσεων γενικού χαρακτήρα CES, UNICE και CEEP (E.E.L. 175/10.7.1999), με την οποία επιδιώκεται αφενός μεν η βελτίωση της ποιότητας της εργασίας ορισμένου χρόνου με την εφαρμογή της αρχής της μη διάκρισης σε σχέση με την εργασία αορίστου χρόνου και αφετέρου η καθιέρωση ενός πλαισίου για να αποτραπεί τυχόν κατάχρηση που προκαλείται από τη χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

Οι διατάξεις αυτού του διατάγματος εφαρμόζονται στο προσωπικό του δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 του παρόντος, καθώς και στο προσωπικό των δημοτικών και κοινοτικών επιχειρήσεων, το οποίο εργάζεται με σύμβαση ή σχέση εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου, ή σύμβαση έργου ή άλλη σύμβαση ή σχέση που υποκρύπτει σχέση εξαρτημένης εργασίας.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για την εφαρμογή του παρόντος προεδρικού διατάγματος νοείται ως:

α) "Εργαζόμενος ορισμένου χρόνου" κάθε φυσικό πρόσωπο που έχει σύμβαση ή σχέση εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου, ή σύμβαση ή σχέση έργου ή άλλη σύμβαση ή σχέση που υποκρύπτει σχέση εξαρτημένης εργασίας, η οποία έχει συναφθεί απευθείας μεταξύ του εργοδότη και του εργαζομένου και η λήξη της

καθορίζεται από αντικειμενικούς όρους, όπως ιδίως παρέλευση συγκεκριμένης ημερομηνίας ή αποπεράτωση συγκεκριμένου έργου ή πραγματοποίηση συγκεκριμένου αποτελέσματος.

β) "Αντίστοιχος εργαζόμενος αορίστου χρόνου", κάθε φυσικό πρόσωπο που έχει σύμβαση ή σχέση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου στον ίδιο φορέα ή επιχείρηση και απασχολείται σε ίδια ή παρεμφερή ειδικότητα, λαμβανομένων υπόψη των προσόντων ή των δεξιοτήτων του. Οπου δεν υπάρχει "αντίστοιχος εργαζόμενος αορίστου χρόνου" στον ίδιο φορέα ή επιχείρηση, η σύγκριση γίνεται με αναφορά στην οικεία συλλογική σύμβαση ή όταν δεν υπάρχει τέτοια, με αναφορά στην εκάστοτε Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας ή, εάν δεν υπάρχει, στην κείμενη νομοθεσία.

δ) "Σύμβαση", η σύμβαση ή σχέση εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου, ή σύμβαση έργου ή άλλη σύμβαση ή σχέση που υποκρύπτει σχέση εξαρτημένης εργασίας.

Άρθρο 4

Αρχή της μη διάκρισης

1. Όσον αφορά στους όρους και στις συνθήκες απασχόλησης, οι εργαζόμενοι ορισμένου χρόνου δεν επιτρέπεται, εκ μόνου του λόγου ότι η σύμβασή τους είναι ορισμένου χρόνου, να αντιμετωπίζονται δυσμενώς σε σχέση με τους αντίστοιχους εργαζόμενους αορίστου χρόνου.

Κατ' εξαίρεση και μόνον επιτρέπεται διαφορετική αντιμετώπιση κάθε φορά που συντρέχουν αντικειμενικοί λόγοι, οι οποίοι την δικαιολογούν.

Άρθρο 5

Διαδοχικές συμβάσεις

1. Απαγορεύονται οι διαδοχικές συμβάσεις, που καταρτίζονται και εκτελούνται μεταξύ του ίδιου εργοδότη και του ίδιου εργαζόμενου με την ίδια ή παρεμφερή ειδικότητα και με τους ίδιους ή παρεμφερείς όρους εργασίας, εφόσον μεταξύ των συμβάσεων αυτών μεσολαβεί χρονικό διάστημα μικρότερο των τριών μηνών.

2. Η κατάρτιση των συμβάσεων αυτών επιτρέπεται κατ' εξαίρεση, εφόσον δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους. Αντικειμενικός λόγος υφίσταται, όταν οι επόμενες της αρχικής συμβάσεως συνάπτονται για την εξυπηρέτηση ειδικών ομοειδών αναγκών που σχετίζονται ευθέως και αμέσως με τη μορφή ή το είδος ή τη δραστηριότητα της επιχείρησης.

3. Η σύναψη διαδοχικών συμβάσεων γίνεται εγγράφως και οι λόγοι που την δικαιολογούν αναφέρονται ρητώς στη σύμβαση, εφόσον δεν προκύπτουν ευθέως από αυτήν. Κατ' εξαίρεση, ο έγγραφος τύπος δεν απαιτείται, όταν η ανανέωση της σύμβασης, λόγω του ευκαιριακού χαρακτήρα της απασχόλησης, δεν έχει διάρκεια μεγαλύτερη του ενός μηνός, εκτός αν ο έγγραφος τύπος προβλέπεται ρητά από άλλη διάταξη. Αντίγραφο της σύμβασης παραδίδεται στον εργαζόμενο εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών από την έναρξη της απασχόλησής του.

4. Σε κάθε περίπτωση, ο αριθμός των διαδοχικών συμβάσεων δεν επιτρέπεται να είναι μεγαλύτερος των τριών, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του επόμενου άρθρου.

Άρθρο 6

Ανώτατη διάρκεια συμβάσεων

1. Συμβάσεις που καταρτίζονται διαδοχικώς και εκτελούνται μεταξύ του ίδιου εργοδότη και του ίδιου εργαζόμενου με την ίδια ή παρεμφερή ειδικότητα και με τους ίδιους ή παρεμφερείς όρους εργασίας, απαγορεύεται να υπερβαίνουν τους είκοσι τέσσερις (24) μήνες σε συνολικό χρόνο διάρκειας της απασχόλησης, είτε συνάπτονται κατ' εφαρμογήν του προηγούμενου άρθρου είτε συνάπτονται κατ' εφαρμογήν άλλων διατάξεων της κειμένης νομοθεσίας.

2. Συνολικός χρόνος διάρκειας απασχόλησης άνω των είκοσι τεσσάρων (24) μηνών επιτρέπεται μόνον σε περιπτώσεις ειδικών, από τη φύση και το είδος της εργασίας τους, κατηγοριών εργαζομένων που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία, όπως, ιδίως, διευθυντικά στελέχη, εργαζόμενοι που προσλαμβάνονται στο πλαίσιο συγκεκριμένου ερευνητικού ή οιοδήποτε επιδοτούμενου ή χρηματοδοτούμενου προγράμματος, εργαζόμενοι που προσλαμβάνονται για την πραγματοποίηση έργου σχετικού με την εκπλήρωση υποχρεώσεων που απορρέουν από συμβάσεις με διεθνείς οργανισμούς.

Άρθρο 7

Συνέπειες παραβάσεων

1. Οποιαδήποτε σύμβαση συνάπτεται κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 5 και 6 του παρόντος διατάγματος είναι αυτοδικαίως άκυρη.

2. Σε περίπτωση που η άκυρη σύμβαση εκτελέσθηκε εν όλω ή εν μέρει, καταβάλλονται στον εργαζόμενο τα οφειλόμενα βάσει αυτής χρηματικά ποσά, τυχόν δε καταβληθέντα δεν αναζητούνται. Ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα, για το χρόνο που εκτελέσθηκε η άκυρη σύμβαση εργασίας, να λάβει ως αποζημίωση το ποσό το οποίο

δικαιούται ο αντίστοιχος εργαζόμενος αορίστου χρόνου σε περίπτωση καταγγελίας της συμβάσεώς του. Εάν οι άκυρες συμβάσεις είναι περισσότερες, ως χρόνος για τον υπολογισμό της αποζημίωσης λαμβάνεται η συνολική διάρκεια απασχόλησης με βάση τις άκυρες συμβάσεις. Τα χρηματικά ποσά που καταβάλλονται από τον εργοδότη στον εργαζόμενο καταλογίζονται στον υπαίτιο».

Ερμηνεία και εφαρμογή διατάξεων

Από τις προαναφερόμενες διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς και σε συνδυασμό μεταξύ τους, προκύπτουν τα εξής:

6. Οι δικαστικές αποφάσεις που κηρύχθηκαν προσωρινά εκτελεστές παράγουν υποχρέωση της Διοίκησης προς συμμόρφωση, κατά τις διατάξεις των άρθρων 95 παρ.5 του Συντάγματος και 1 του ν. 3068/2002. Οι προσωρινές διαταγές, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1 του ν. 3068/2002 και 904 του ΚΠολΔικ, δεν αποτελούν δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του ν. 3068/2002. Ανεξαρτήτως της ειδικότερης παραδοχής του χαρακτήρα της προσωρινής διαταγής ως αμιγώς δικαστικής απόφασης, η προσωρινή διαταγή αποτελεί προσωρινή δικαστική προστασία, η οποία, στο πλαίσιο εφαρμογής της συνταγματικής επιταγής της παραγράφου 5 του άρθρου 95 του Συντάγματος, υποχρεώνει τη Διοίκηση να συμμορφώνεται προς το περιεχόμενό της (Γνωμ. Εισ.ΑΠ 7/2010, ΣτΕ Επ. Αναστ. 718/1993, Γνωμ. ΝΣΚ 147/2010 Ολομ., 363/2011, 402/2013...). Οι πράξεις της Διοίκησης που είναι αντίθετες με το περιεχόμενο τέτοιων αποφάσεων και προσωρινών διαταγών δεν είναι νόμιμες. Εν προκειμένω, ο ΕΛΓΑ με οριστικές δικαστικές αποφάσεις που κηρύχθηκαν προσωρινά εκτελεστές και με προσωρινές διαταγές υποχρεώθηκε να αποδέχεται προσωρινά τις υπηρεσίες συμβασιούχων μετά τη λήξη της σύμβασης ορισμένου χρόνου. Οι συμβάσεις εργασίας που συνήφθησαν σε εκτέλεση των ανωτέρω αποφάσεων και προσωρινών διαταγών μετά την λήξη των συμβάσεων ορισμένου χρόνου, δεν επηρεάζουν την πρωτογενή υποχρέωση συμμόρφωσης προς αυτές. Συνεπώς, η σύναψη των συμβάσεων αυτών δεν ασκεί επιρροή στο ζήτημα του συνυπολογισμού των χρονικών διαστημάτων απασχόλησης των ανωτέρω συμβασιούχων για την συμπλήρωση του ορίου των 24 μηνών που τίθεται με τις διατάξεις των άρθρων 5 και 6 του π.δ. 164/2004. Η απασχόληση των συμβασιούχων για χρονικό διάστημα πέραν της λήξης της μίσθωσης ορισμένου χρόνου δεν είναι συνέπεια της δικαιοπρακτικής βούλησης των συμβαλλομένων, όπως δηλώθηκε κατά την σύναψη της σύμβασης αλλά

υποχρέωση επιβαλλομένη από δικαστικές αποφάσεις και προσωρινές διαταγές. Εξάλλου, όπως γίνεται δεκτό, πριν την τελεσίδικη κρίση αναγνώρισης των συμβάσεων ως αορίστου χρόνου, το χρονικό διάστημα της απασχόλησης δυνάμει προσωρινής διαταγής, απόφασης ασφαλιστικών μέτρων ή οριστικής απόφασης που κηρύχθηκε προσωρινά εκτελεστή, δεν έχει ως έρεισμα τη σύμβαση εργασίας (πρβλ. ΑΠ 143/2000, 1767/1999, ΕφΛαμίας 33/2012). Σύμφωνα με το άρθρο 1 του π.δ. 164/2004 σκοπός του διατάγματος αυτού είναι «αφενός μεν η βελτίωση της ποιότητας της εργασίας ορισμένου χρόνου με την εφαρμογή της αρχής της μη διάκρισης σε σχέση με την εργασία αορίστου χρόνου και αφετέρου η καθιέρωση ενός πλαισίου για να αποτραπεί τυχόν κατάχρηση που προκαλείται από τη χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου». Το όριο της ανωτάτης διάρκειας των 24 μηνών που τίθεται με τις διατάξεις των άρθρων 6 και 7 του π.δ. 164/2004 αποσκοπεί στην αποτροπή της κατάχρησης από την κατάρτιση και εκτέλεση, μεταξύ του ιδίου εργοδότη και του ιδίου εργαζομένου με την ίδια ή παρεμφερή ειδικότητα και τους ίδιους ή παρεμφερείς όρους εργασίας, διαδοχικών συμβάσεων μεταξύ των οποίων μεσολαβεί διάστημα μικρότερο των τριών μηνών (άρθρο 5 π.δ.164/2004) ή και μεγαλύτερο αυτών (άρθρο 6 π.δ.164/2004). Όμως, η καταχρηστική χρησιμοποίηση τέτοιων διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου προϋποθέτει χρόνο απασχόλησης που προσδιορίζεται κατά την κατάρτιση της σύμβασης από τους αντισυμβαλλομένους και εκτέλεση της σύμβασης σύμφωνα με τον όρο αυτό. Χρόνος αποδοχής των υπηρεσιών του εργαζομένου που επιβάλλεται στον εργοδότη με οριστική δικαστική απόφαση κηρυχθείσα προσωρινά εκτελεστή ή προσωρινή διαταγή, δεν αποτελεί, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, χρόνο εκτέλεσης της σύμβασης και μάλιστα δυνάμει του συμφωνηθέντος κατά την κατάρτισή της χρόνου διάρκειάς της. Συνεπώς, κατά τις διατάξεις των άρθρων 1, 5, 6, και 7 του π.δ.164/2004, δεν συνυπολογίζεται στο όριο των 24 μηνών που τίθεται για τη σύναψη διαδοχικών συμβάσεων εργασίας.

7. Μειοψήφισε ο Νομικός Σύμβουλος Κωνσταντίνος Γεωργάκης διατυπώνοντας την εξής γνώμη: Οι ανωτέρω διατάξεις του π.δ. 164/2004 αναφέρονται σε συνολικό χρόνο διάρκειας της απασχόλησης. Το χρονικό διάστημα απασχόλησης του εργαζομένου που επιβάλλεται στον εργοδότη με οριστική δικαστική απόφαση κηρυχθείσα προσωρινά εκτελεστή ή με προσωρινή διαταγή αποτελεί συμβατικό χρόνο απασχόλησης. Συνεπώς, το διάστημα αυτό προσμετράται στο χρόνο

συνολικής διάρκειας των διαδοχικών συμβάσεων που ορίζουν οι ανωτέρω διατάξεις.
(Γνωμ.ΝΣΚ 555/2008).

Απάντηση

7. Κατ' ακολουθίαν των προεκτεθέντων, επί του τεθέντος ερωτήματος, στο όριο των 24 μηνών που τίθεται με τις διατάξεις των άρθρων 5, 6 και 7 του π.δ. 164/2004 για τη σύναψη συμβάσεων ορισμένου χρόνου, δεν συνυπολογίζονται και τα χρονικά διαστήματα απασχόλησης, σε εκτέλεση οριστικών δικαστικών αποφάσεων κηρυχθεισών προσωρινά εκτελεστών και προσωρινών διαταγών, που εκδόθηκαν με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η διάρκεια των οποίων προσδιορίζεται από την έκδοση σχετικής δικαστικής απόφασης επί αιτήσεως αναίρεσης ή αναστολής εκτέλεσης που έχει ασκήσει ο φορέας κατά των αποφάσεων αυτών.

8. Ενόψει, όμως, της αντίθεσης της παρούσας γνωμοδότησης προς την υπ' αριθμ. 555/2008 ομόφωνη γνωμοδότηση του Δ' Τμήματος του Ν.Σ.Κ., ως προς το ζήτημα του συνυπολογισμού των ανωτέρω χρονικών διαστημάτων στο όριο των 24 μηνών που τίθεται με τις διατάξεις των άρθρων 5, 6 και 7 του π.δ. 164/2004 για τη σύναψη συμβάσεων ορισμένου χρόνου, το Τμήμα αποφασίζει ομόφωνα την παραπομπή του ερωτήματος, κατ' άρθρο 6 παρ. 3 του ν. 3086/2002 (Οργανισμός του Ν.Σ.Κ.- Α'324) στην Τακτική Ολομέλεια του Ν.Σ.Κ. _

Θεωρήθηκε

Αθήνα, 5-4-2016

Η Πρόεδρος του Τμήματος

Μεταξία Ανδροβιτσανέα

Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Ο Εισηγητής

Βασίλειος Καραγιώργος

Νομικός Σύμβουλος του Κράτους